

Bifald, kunne opnaaes det, som den ærede Landssthingsmand tilsigtede, nemlig, at Lovforslaget paany fra Regjeringen kunde fremkomme i denne Rigsdags-session; thi Regjeringens Forslag vilde jo derved være forkastet, og, naar et Lovforslag er forkastet, kan det jo ikke bringes frem igjen i samme Session i det samme Thing. Hvis man altsaa ønsker nu at gaae ind paa den af Udvalget gjorte Indstilling, hvorefter Opbejærelsen maa skee i 3 Maaneder, saa kan Regjeringen kun da igjen indkomme med Lovudkastet som et nyt Lovforslag, naar Regjeringen maatte ville tage det foreliggende Lovudkast tilbage; thi da var dette jo ikke forkastet. Saaferm man derimod inhærerer det gamle af Regjeringen indbragte Forslag, og dette forkastes, fordi man antager Udvalgets Indstilling, forekommer det mig, at det ikke kan lade sig gjøre, at man igjen indbringer det samme Forslag i denne samme Rigsdags-session.

H. P. Hansen: Jeg turde dog maaffee tillade mig at bemærke, at det ingenlunde har været min Mening, at det samme Forslag, som nu foreligger fra Regjeringen, atter skulde blive indbragt, især dersom Thinget kom til samme Resultat, som Udvalget er kommet til. Men jeg troer, at Regjeringen maa være opfordret til og maa kunne fremkomme med et nyt Forslag om, at Accisen maatte fremdeles opkræves fra 1ste April 1852 til den Tid, Regjeringen maatte finde Anledning til at bestemme. Det vilde altsaa være et nyt Forslag, som Regjeringen forelagde, og som det forekommer mig, at der heller ikke kan være Noget til Ginder for.

Formanden: Ja, jeg fremsatte det jo blot som min Mening, at det dog maatte blive det samme Forslag, som Regjeringen nu har forelagt; thi det er jo ganske vist, at det nu foreliggende Regjeringsforslag omfatter Tidsrummet 1852—53.

Funder: Jeg skal tillade mig at henholde mig til, hvad der af den høitærede Formand er anført, og jeg skal dertil endnu kun sige, at jeg dog ikke kan troe, at det ærede Thing skulde være tilbøieligt til at gaae ind paa det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Viceformand. Det er jo nemlig erklæret af Udvalget, at det ikke har seet sig istand til at

satte sig saaledes ind i Sagens Realitet, at det kan have nogen Dom om Sagen, og jeg troer dog, at det paa Grund af den Vidtløftighed, denne Sag har, meget kan betvivles, at, naar Udvalget ikke tør tiltrøe sig nogen moden Dom om Sagen, da Thingets Medlemmer skulde være istand til at bedømme Sagen i dens Realitet. Det var dog fornemmelig eller idetmindste tildeels fra Udvalget, at Thingets Medlemmer skulde hente den Kundskab om Sagen, som har været ønsket, idet Thinget har villet nedfatte et Udvalg. Men en anden Grund er desuden den, at jeg troer, det ingenlunde forholder sig saa ganske rigtigt, som af den ærede Viceformand blev anført, at dette Spørgsmaal er et reent kjøbenhavnsk Spørgsmaal, og at det alene er Individer af Kjøbenhavns Commune, der maae bære denne Afgift. Det kan vistnok for en Deel være sandt, men jeg troer ikke, at det er det i det Hele taget. Jeg troer, at der handles tillige om en Afgift, som bæres af Statskassen, om en Afgift, som tildeels bæres af Andre end Kjøbenhavns Indvaanere. Men jeg skal ikke videre her gaae ind paa Sagen, da jeg ikke troer, at den idag lader sig forhandle i sin Realitet. Forøvrigt vil jeg ingenlunde dermed have sagt, at det skulde være afgjort, at Udvalget ikke tilsidst maaffee vil komme til at anbefale Lovudkastet, saaledes som det er forelagt, eller i alt Fald i det Væsentlige, saaledes som det er forelagt; men jeg troer ikke, at det er Tiden for Dieblicket at gaae videre ind paa Sagen.

Ordføreren: Den ærede Viceformand har hovedsagelig støttet sine Bemærkninger paa, at det nærværende Forslag vedrører egentlig kun kjøbenhavnske Interesser, at det er et reent kjøbenhavnsk Anliggende, og at, da Communalbestyrelsen har anbefalet Sagen, der ikke kunde være nogen synderlig Betænkelse for den ærede Forsamling ved at gaae ind paa selve Regjeringens Forslag og antage det. Jeg skal dog med Hensyn til, at det især er blevet udhævet, at det i Hovedsagen kun er at betragte som et reent kjøbenhavnsk Anliggende, gjøre den Bemærkning, at det turde dog vistnok i og for sig være tvivlsomt, hvorvidt det i Virkeligheden forholder sig saa; thi det maa